

que es destaca a la part de llevant del penyal, i que els torellonencs batejarem amb el nom de «Turó dels tecs» perquè hi trobarem nombroses deixalles d'aviram cruspida pels aligots, hi ha un passant que sol proporcionar molta emoció. Hom s'entafora en una gran esquerda que migparteix el penyal fins a la seva base, per entre la qual, insospitadament, es descobreix una visió panoràmica de la part oposada, que sorprèn i encanta. A l'individu que arriba en aquest indret i no té esma per a vèncer la darrera part de l'ascensió, que és la més difícil, aquesta visió, amb tan singular primer terme, li haurà compensat tots els sacrificis.

Un cop al seu cim el panorama que es disfruta és ben exquisit. Cap a llevant, enllà dels fondals de la riera de Rupit i de la que baixa del Clot del Papalló, es destaca el santuari del Far, al cap de la cinglera, i als seus faldars la parròquia de Sant Martí de Cantallops. Més a la dreta, les pregones fondalades per on s'esmuny el Ter i a la seva part oposada els enlairats promontoris de Sant Gregori, Porta Barrada i Sant Miquel de Solterra, per entre els quals es fa albirador el santuari de la Mare-de-Déu del Coll, situat entre Osor i Susqueda. De dret a migjorn es presenta de prompte, al capdamunt del pla que comença o acaba al coll de Pendís, la grossa carcassa de l'inacabat santuari de Montdois, talment una catedral. A darrera seu s'hi amaga la isolada i feréstega parròquia de Querós, amb el seu terme ben asquerós, per cert. Enllà, coronant-ho tot, sobresurt Matagalls, company de les Agudes, i als seus peus Sant Segimon, proper a Viladrau. Per la banda de ponent la timbera que empara el nostre penyal obstrueix bona part de la vista. A desgrat d'això, es poden contemplar els cingles de l'Avenc i Tavertet, per damunt dels quals transcorre el camí de Rupit a Tavertet, molt freqüentat i d'eixamplada visió panoràmica. Per l'indret de tramuntana l'espectacle muntanyenc no és menys interessant. El salt de Sallent, per on la riera de Rupit, que recull l'aigua de gairebé tot el Collsacabra, salva una cinglera de més de 100 metres d'alçària, capta de seguida la mirada. Al seu damunt, més apartat, es veu Rupit arretrat a l'entorn del seu castell. A major distància i endarrera de l'encimbellat Pruit i del massís d'Aiats, sobresurten, en posat de tafaner, els cimals del Puigsacalm i de Santa Magdalena del Mont i un tros de l'alt carenar pireneic.

Des de Rupit, base de moltes i agradables excursions, l'Agullola de Sant Joan pot visitar-se en un matí o tarda. Però si es té el propòsit d'escalar-la, cal que hom disposi d'una jornada sencera. Aleshores, essent el temps sobrer, l'excursió pot ramificar-se traslladant-se a la part inferior del salt de Sallent, des d'on aquest ofereix un aspecte molt bonic. S'hi va salvant la cinglera per l'anel recorregut serà més variat i complet, i dut a terme sense pressa esdevindrà més abellidor.

* * *

Els excursionistes torellonencs anys ha que hi férem coneixença amb l'Agullola de Sant Joan. En els nostres primers intents per assolir el seu pretès